

ΟΧΛΑΡΤΗΣ

ΕΚΔΙΕΤΑΙ ΤΡΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Συνδρομή προκληρωτέα κατά Τομηνίαν εν Αθήναις
 Έτησία δραχ. 10. Έξαμηνιαία 5. Τριμηνιαία 2,50.
 Έν ταίς επαρχίαις 12—6—3. Έν τῇ ἀλλοδαπῇ 15
 8—5. Η συνδρομή πληρώνεται εν Αθήναις.

Τιμημα τῶν δημοσιεύσεων διά τὰς διατριβάς καὶ
 γνωστοποιήσεις κατὰ στίχ. λ. 25, ἢ καὶ κατ' ἀπο-
 κοπήν δι' ὀλιγωτέρους τῶν 10 στίχ. δραχ. 3.

Η πολιτικὴ τοῦ Υπουργείου.

Οἱ διευθύνοντες τὴν σημερινὴν πολιτικὴν μας πολὺ ὀλίγον ἐμελέτησαν, ὡς φαίνεται, τὴν τρόπον κυβερνῶνται τὰ ἔθνη. Ὁ Μοντέσκιος ἔλεγεν ὅτι οἱ λαοὶ κυβερνῶνται μᾶλλον διὰ τῶν παθῶν τῶν ἢ διὰ τοῦ ὀρθοῦ λόγου. Οἱ σήμερον διέποντες τὰ τῆς πολιτείας ἔχουν, φαίνεται, διαφορετικὰς ἰδέας. Θορυβηθέντες ἐκ τοῦ θορύβου τῆς συνταγματικῆς ζωῆς, καὶ ἐλλαβόντες τὸ φυσικὸν τοῦτο φαινόμενον ὡς ἄτοπον ἀπειλοῦν τὴν καταστροφὴν τοῦ παντός, ἠθέλησαν ν' ἀνακρούσωσι πρῶμην, καὶ ἀπὸ τῆς συνταγματικῆς τροχιάς, εἰς ἣν διέτρεχεν ἡ πολιτεία, ἐνόμισαν καλὸν νὰ παρεκκλίνωσιν ὅπως ἀποτρέψωσι δῆθεν τὸν ἐπικείμενον κίνδυνον. Ὁ συλλογισμὸς τῶν οὗτος εἶναι ὁμῶς λίαν ἡμαρτημένος. Ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἔχει καὶ οὗτος τὰ πάθη του, ἔχει καὶ οὗτος τὰς ὀρέξεις του, καὶ εἴτε καλὰ εἴτε κακὰ εἶναι, οὐδεὶς δικαιοῦται νὰ τὰς περιφρονῆσῃ. Ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἀείποτε ἔδειξε θερμὴν πρὸς τὴν συνταγματικὴν ἐλευθερίαν κλίσιν, καὶ μοιλοῦσι ὑπὲρ ταύτης πολλὰ ὑπέστη καὶ ἔπαθε, οὐχ ἥττον ὁμῶς δὲν ἠδυνήθη ν' ἀηδιάσῃ τὸ ἐλευθέρως κυβερνασθαι. Κατήτησεν ἐν ἄλλαις λέξεσιν, εἰς τὸν ἑλληνικὸν λαὸν πάθος, οὕτως εἰπεῖν, ἡ κοινοβουλευτικὴ ζωὴ. Πρόκειται λοιπὸν οὐχὶ νὰ εὐρωμεν μέσον τι δι' οὗ νὰ κυβερνώμεν τὸν ἑλληνικὸν λαὸν κατὰ τὰς ἡμετέρας ἰδέας καὶ ἐπιθυμίας, διότι εἰς τοῦτο οὐδὲν δικαίωμα ἔχομεν, ἀλλὰ νὰ ἐξεύρωμεν τὸν τρόπον δι' οὗ νὰ τὸν κυβερνήσωμεν, χωρὶς νὰ προτιμώσωμεν εἰς τὰς ἐπιθυμίας του, χωρὶς νὰ τῷ ἐγγίσωμεν τὰς ἐξέεις του, χωρὶς τέλος νὰ προσκρούσωμεν, ἂν θέλητε, καὶ εἰς αὐτὰ τὰ πάθη του.

Ὁ τρόπος οὗτος εἶναι, καθ' ἡμᾶς, ὁ φυσικώτερος καὶ ὁ ὀλιγωτέρους κινδύνους παρέχων. Ὁ θέλων ν' ἀντιστρατεύηται αἰωνίως πρὸς τὰς τάσεις καὶ τὰς ἐπιθυμίας τοῦ λαοῦ ὄν προτιθεταὶ νὰ κυβερνήσῃ, ματαιοπανεῖ. Ὁ συνετὸς καὶ νοήμων κυβερνήτης βεβαίως ἔχει καθῆκον νὰ ῥυθμίσῃ τὴν πορείαν τοῦ ἔθνους, οὐχὶ ὁμῶς καὶ νὰ σταματᾷ αὐτὴν διὰ μυρίων φραγμῶν, ἐπὶ τῇ προφάσει ὅτι δὲν εἶναι αὐτὴ ἡ λυσίτελεστέρα. Τὰ πλήθη ἀείποτε περρητήθη ὅτι ἀνευρίκουσιν ὀρμημφύτως πῶς τὸ κατὰλλιον δι' ἑαυτὰ φάρμακον, καὶ ἀνευρίκουσιν αὐτὸ ὀρθότερον τῶν ὀλίγων σοφῶν. Εἶναι λοιπὸν καὶ αὐθάδες καὶ φηλερὸν ἐνταυτῷ νὰ τίθηται κατὰ μέρος ἡ θέλησις τοῦ ἔθνους, καὶ νὰ προτιμᾶται ἡ συμβολὴ τῶν ὀλίγων.

Καὶ ὁμῶς τοιαύτη τις ἀποδεικνύεται ἡ σήμερον παρὰ τοῖς ὑπουργοῖς ἰσχύουσα πολιτικὴ. Ἀπὸ τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ σημερινοῦ ὑπουργείου, ἅπασαι σχεδὸν αἱ πράξεις αὐτοῦ τεινουςιν εἰς τὸ ν' ἀποξενώσωσιν ἀπ' αὐτοῦ τὴν ἔθνικὴν ἀντιπροσωπίαν. Τῇ ἀληθείᾳ, ἀγνοοῦμεν ὅποιον πολιτικὸν σκοπὸν

ἐπιδιώκουσι διὰ τῆς διαγωγῆς τῶν ταύτης οἱ σημερινοὶ ὑπουργοί, καὶ ἀδυνατοῦμεν νὰ προδῶμεν μέχρι τίνος σημείου θὰ φθάσωσι. Ἴσως εἴπωσιν ἡμῖν ὅτι ἡ διάλυσις τῆς Βουλῆς θέλει φέρει τὴν συμφωνίαν, καὶ θὰ θεωρασθῇ πάντα τὰ ἄτοπα. Ἀλλ' ἐν πρώτοις ἐρωτῶμεν, ἔχουσιν ἄρα σπουδαίους λόγους ὅπως προδῶσιν εἰς τὴν διάλυσιν; Ἡ ἐνστάσα Βουλὴ ἔδωκεν ἄρα ἀφορμὴν τοιαύτην, ὥστε ἡ διάλυσις αὐτῆς νὰ θεωρῆται ἀναγκάσιον κκκόν; Μὴ καθ' ἅπαντα αὐτῆς τὰ ἔργα δὲν ἐφάνη μοναρχικωτάτη καὶ φιλοσομωτάτη; Μὴ δὲν ἐπεψήφισε πάντα τὰ ὑπὸ τοῦ προτελευταίου ὑπουργείου παρουσιασθέντα νομοσχέδια; μὴ δὲν ἦτο ἐτοιμὴ καὶ ἄλλα τινὰ οὐσιώδη ζητήματα νὰ λύσῃ, σύμφωνα πρὸς τὰ ἀληθῆ τοῦ ἔθνους συμφέροντα; Οὐδένα λοιπὸν συνταγματικὸν λόγον ἔχουσιν ὅπως πρὸδῶσιν εἰς τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς, οὐδένα σπουδαῖον λόγον, ὅπως θέσωσιν ἀνω κάτω τὸν τύπον καὶ παρατείνωσιν ἐπὶ πολὺ τὴν ἐκλογικὴν ἀγωνίαν, ἐκτὸς ἂν παρασκευάσωσιν, ὡς καὶ πειρακεύαταν ἤδη, τὴν ἀφορμὴν διὰ τὴν προσεχῆ Σύνοδον.

Ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι ἡ σημερινὴ Βουλὴ ἦτον ἀξία τοιαύτης τύχης, οἱ θέλοντες νὰ διαλύσωσιν αὐτὴν τί δύνανται νὰ ἐλπίσωσιν ἐκ τούτου; Πιστεύουσιν ἄραγε ὅτι ἡ νέα Βουλὴ θὰ σύγκειται ἐξ ἄλλων τινων ἀνθρώπων ἐλκόντων ἐξ οὐρανοῦ τὸ γένος; Τοῦτο εἶναι ἀδύνατον. Ἡ νέα Βουλὴ θὰ συγκροτῆται βεβαίως κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος ἐκ τῶν σημερινῶν βουλευτῶν, καὶ κατ' ἐλάχιστον ἐκ νέων ἄλλων. Ἀλλὰ πάντες οὗτοι θὰ ἦνε ἀνθρωποὶ τῶν επαρχιῶν, ἔχοντες τὰς αὐτὰς ἀρετὰς καὶ τὰς αὐτὰς ἀδυναμίας, τὰ αὐτὰ αἰσθητά καὶ τὰς αὐτὰς ἐξέεις. Ὅθεν ἡ ἐξουσία ἡ καὶ αὐτὸς ὁ τόπος οὐδὲν θὰ ὠφελῆθῃ ἐκ τῆς διαλύσεως; ἀπεναντίας θὰ ἐρεθισθῶσιν ἔτι μᾶλλον τὰ πάθη, καὶ αἱ δυσχέρειαι θὰ ὑπερπλευνάσωσι. Τὸ ὑπουργεῖον λοιπὸν ὄφειλε νὰ εὕρῃ τὸν τρόπον πῶς νὰ οικονομῆσῃ τὰ πράγματα, καὶ οὐχὶ δι' ἀποτόμου τινος ἄλματος νὰ τεθῇ εἰς ψευδῆ θέσιν, ἀπὸ τῆς ὁποίας ὅπως ἐξέληθ' ἀναγκασθῇ ἴσως νὰ ἐμπέσῃ εἰς ἄλλα χειρότερα ἄτοπα. Μὴ τις δὲ νομίσῃ, ὅτι ταῦτα λέγοντες φοβούμεθα τὸ παράπαν τὴν διάλυσιν. Οἱ πολιτικοὶ ἡμῶν φίλοι εἶναι ἀρκούντως ἰσχυροὶ, ὅπως καὶ ἐν τῇ δοκιμασίᾳ ταύτῃ ἐξέλθωσι νικηταί. Οὐδεὶς φόβος λοιπὸν, οὐδὲν κομματικὸν συμφέρον ὑπαγορεύει ἡμῖν τὰς ἀνωτέρω σκέψεις; νομίζομεν ὁμῶς ὅτι ἐκπληροῦμεν πατριωτικὸν καθῆκον ἀντιτασσόμενοι δι' ὅλης ἡμῶν τῆς δυνάμεως πρὸς πολιτικὴν ψευδῆ, πολιτικὴν οὐδὲν ἄλλο ἐπαναφέρουσαν ἢ ἐν σύστημα, ὅπερ εἰς προκείμενην ἐποχὴν ἐγένετο αἰτία μυρίων ἔθνικων συμφορῶν.

ΠΟΛΙΤΙΚΑ.

— 0 —

Δ α κ ί α. Ἡ προσωρινὴ Κυβέρνησις προτίθεται νὰ καταργήσῃ τὸν περὶ ἑλλήν. Μοναστηρίων Νόμον τοῦ Κουζα. — Ἐξελέγη Ἐπιτροπὴ ἣτις μέλλει νὰ μεταβῆ εἰς Ευρώπην διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τῆς μεταβολῆς. — Ἡ Γαλλία ἐπέχει πρὸς ταύτην. — Τὸν Κουζαν ὑπεδέξαντο πανταχοῦ κακῶς· ὥρισθη δὲ διαμονὴ αὐτοῦ οἱ Παρίσιοι. — Δικάζεται ὁ Διευθυντὴς τῶν Ταχυδρομείων καὶ Τηλεγραφεῖων.

Οἱ Φοίνικες ἐν Ἰρλανδίᾳ θαυματουργοῦσιν· εἰς ἕν χωρίον τῆς κομητείας Τιπεράρι ἐγένετο τακτικὴ σύγκρουσις τῶν Φοινίκων καὶ τῆς ἀστυνομίας, καθ' ἣν εἰς ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος ἐφρονέθη, ἡ δ' ἀστυνομία ἠναγκάσθη νὰ ὑποχωρήσῃ. Ἀκολούθως οἱ Φοίνικες, τὸν ἀριθμὸν 15, ἀπεσώθησαν εἰς τὰ ὄρη. Ὑπετίθετο ὅτι ἀπετέλουν συνέλευσιν, ἐκ διαφόρων ἀπεσταλμένων συγχειμένων, καὶ ὅτι ἐν τῇ συνελεύσει ταύτῃ παρῆν καὶ ὁ Στέφενς, ἡ ἕτεροι ἀρχηγοί.

Εἰς Κίλκεκ τῆς Ἰρλανδίας ἡ ἀστυνομία ἐσχάτως ἀνεκάλυψε δέκα κητώτια πυρίτιδος, ὧν ἕκαστον ἐξύγιζεν εἰκοσιπέντε λίτρας, καὶ θρυαλλίδας βομβῶν μήκους δέκα χιλιάδων ἰαδῶν.

Εἰς ἕν χωρίον τῆς κομητείας Μήϊθ συνελήφθησαν δώδεκα νέοι, οὓς ὑποπεύοντο ὡς ἀνήκοντας εἰς τὴν ἑταιρίαν τῶν Φοινίκων. Τοῦτο εἶναι τὸ πρῶτον δεῖγμα τοῦ Φοινικισμοῦ ἐν τῇ κομητείᾳ ἐκείνῃ, καὶ ὅπερ ἐπηκολούθησε προκρούξις τις τοιχοκολληθεῖσα εἰς τὴν θύραν μιᾶς ἐκκλησίας, καὶ ἔχουσα οὕτω.

« Εὐγενῆς τις καὶ πατριωτικὴ φυλὴ, Ἰρλανδικὴ καλομένη, συνήνωσεν εἰς ἕν καὶ μόνον σῶμα ἅπαντας τοὺς Ἰρλανδοὺς, ἀνευ διακρίσεως θρησκευτικῶν ἀρχῶν, ὅπως ὀπλησθῶσι πρὸς ἀπελευθέρωσίν μας. Διςργανισθεῖτε λοιπὸν Ἰρλανδοί! Ἐγερθῶμεν πάντες ταυτοχρόνως καὶ θέλομεν ἀποσείσειν διὰ παντὸς τὸν φονικὸν τοῦ ξένου ζυγόν.

» Ὁ Θεὸς προστατεύει τὸν Στέφενς. »

Εἰς Κόλκεν, ἔνθα ὁ Φοινικισμὸς μέχρι τοῦδε ἦν ἄγνωστος, συνελήφθησαν ὀκτώ ἄτομα κατηγορούμενα ἐπὶ φοινικισμῷ. (Ὁμὸν. Κωστιαντ.)

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ὁ Βασιλεὺς σήμερον ἐπεσκέφθη τὰ ὑπουργεῖα τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον.

Στέφανος Ξένος.

Διεδόθη περὰ τῶν πατριωτῶν ὅτι κ. Στέφανος Ξένος Ἑλ. Πρόξενος καὶ Διευθυντὴς τῆς ἀγγλοελληνικῆς Ἀγροπολιτικῆς Ἐταιρείας ἀπεστείλε δῆθεν χρήματα εἰς Ἀθήνας πρὸς δωροδοκίαν τοῦ Κουμουندούρου καὶ Σπόνεκ. Ἡ διάδοσις αὕτη εἶναι ψεῦδος ἀναιδέστατον. Ἴδου πῶς ἔχει τὸ πρᾶγμα κατὰ τὸν Ἀγγλ. Χρόνον Δίκη ἐγένετο μεταξὺ τῆς Ἐταιρείας καὶ ἐνὸς τῶν μετόχων τῆς, περὶ ἀμοιβῆς χρηματικῆς παραχωρηθείσης εἰς τὸν κ. Στ. Ξένον διὰ τὴν σύστασιν τῆς ἑταιρείας ἣν αὐτὸς ἐτύστησεν ἐκ πρωτοβουλίας καὶ διὰ μόχθων καὶ ἰκανότητος οὐ τῆς τυχούσης· δικάζεται δὲ οὐχί

ὡς Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος, καθὼς κακοβούλως καὶ κακοτέχνως ἀξιοῦσιν οἱ πατριῶται, ἀλλ' ὡς Διευθυντὴς τῆς Ἐταιρείας· ἔπειτα δὲ, συκοφάνται καὶ ψεύσται δὲν εἶναι μόνον ἐν Ἀθήναις, εἶναι καὶ εἰς Λονδίνον, καὶ οὔτε πιστεύομεν ὅτι ἡ ἐν Λονδίνῳ ἠθικὴ εἶναι καλιτέρα τῆς τῶν ἐν Ἀθήναις πατριωτικῶν ἐφημερίδων Λύγης, Ἐθνοφύλακος καὶ Ἡ ἀμοιβὴ εἰς τὸν κ. Ξένον ἐδόθη διὰ πράξεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐταιρείας· Γνωστὸν δὲ ὅτι ὁ Χρόνος πολεμεῖ τώρα τὸν Ξένον ἕνεκα τοῦ Προξενείου, καὶ πιστεύομεν ὅτι θέλει καταμνησθῆ ὁ χρηστοῦθης δημοσιογράφος Ἕλληνας διὰ τὴν ἐγκληματικὴν αὐτοῦ ἀσυνειδησίαν ἢ καὶ τὴν κουφότητα—θέλομεν ἐπανελεῖν ἐπὶ τοῦ προκειμένου διὰ νὰ φωτίσωμεν τὸ Σ. Κοινὸν περὶ τῆς ἀγωγῆς καὶ τῶν ὄπλων δι' ὧν ἐφαρμύζουσι τινὲς τὸν πατριωτισμὸν τῶν ὠφελούμενων ἐκ πραγμάτων ὄλως ἀόριστων, πρὸς διαστροφήν τῆς ἀληθείας καὶ ἐκμετάλλευσιν κακοῦθων συκοφαντιῶν.

Υ. Γ. Μύδροι τῆς Θήρας τῶν πατριωτῶν ὄχρυσός. Τηλεγράφημα ἐκ Λονδίνου τοῦ υἱοῦ Ξένου πρὸς τὸν πατέρα ἀναγγέλει ὅτι ἐκέρδησε καθ' ὅλα τὴν δίκην, ἀποβρίφθειται τῆς ἀγωγῆς τοῦ μετόχου καὶ οὐδενὸς βεβαιωθέντος περὶ δωροδοκιῶν καὶ ἄλλων μωρολογιῶν.

— Ὁ χαρίεις Ἐθνοφύλαξ ὅστις μελετᾷ καὶ γινώσκει ὄντα τ' ἐσόμενα, πρὸ τ' ἐόντα, τὴν ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν ἱστορίαν τῆς Ἀγγλίας, ὁ Ἐθνοφύλαξ τοῦ ὁποῖου οἱ πάτρωνες δυσανασχετοῦσι λίαν μὴ δυνάμενοι ἀκόμη νὰ διαχειρισθῶσι τὰ δημόσια χρήματα, κατηγορεῖ δι' ἀριθμῶν τὴν οἰκονομικὴν κυβέρνησιν τοῦ κ. Κουμουνδούρου. — Ὁ τῷ δοθῆ ἀπάντησις ἣ-ις δὲν θὰ εὐχαριστήσῃ μὲν αὐτὸν, καὶ τοὺς πατέρωνάς του, θὰ εὐχαριστήσῃ ὅμως τοὺς Ἕλληνας καὶ τοὺς εἰδότας τί ἐστὶ κυβέρνησις, καὶ πολιτεία συνταγματικὴ, καὶ διαχειρίσις οἰκονομικὴ, καὶ πρὸ πάντων τί ἐστὶ ἀριθμὸς καὶ ἱστορία.

— Ἐπανήλθον ἐξ Ἐπτανήσου οἱ ἐκεῖ ἀποσταλέντες διὰ τὴν δικαστικὴν ἀφομοίωσιν κ. κ. Κωνσταντόπουλος καὶ Παπαφράγκος· καὶ πληροφοροῦμεθα ὅτι ἐπέτυχον ὀλοσχερῶς εἰς τὴν προπαρασκευὴν ὁμοφωνησάντων φιλοτίμως τῶν ἑπτανησίων δικαστικῶν λειτουργῶν νὰ δεχθῶσιν ἐπὶ τοῦ παρόντος θέσεις ὑφισταμένων μεχριστοῦ ἐντριβῶσι περὶ τὸ πρακτικὸν μέρος τῆς ὑπηρεσίας — ἡ ἀφομοίωσις γενήσεται τὴν 24 τοῦ παρόντος μηνός.

— Εἰς τὸ προχθεσινὸν βασιλικὸν γεῦμα ἐκ δεξιῶν μὲν τοῦ Βασιλέως ἐκάθητο διπλωματικὸν πρόσωπον, ἐξ ἀριστερῶν δὲ πρῶτος ὁ κ. Χρηστίδης ἔπειτα ὁ κ. Γρίβας καὶ τρίτος ὁ κ. Δεληγεώργης—ταῦτα παρατηροῦμεν εὐτραπέλις χάριν καὶ πρὸς εὐχαρίστησιν τῶν προσεχόντων πολὺ εἰς τὴν ἐθιμοτυπίαν.

— Ὁ ὑπαστυνόμος Πειραιῶς κ. Θεόδωρος Ἀναγνωστόπουλος νέος εὐφυῆς καὶ ἐνεργητικώτατος ἀνεκάλυψε τοὺς αὐτουργοὺς τῆς κλοπῆς τῆς ἀρτι διαπραχθείσης ἐν Πειραιεὶ εἰς τὸ κατάστημα Κωνσταντουλάκη· συνέλαβε τέσσαρας ἐν Πειραιεὶ, καὶ ἄλλος συλληφθεὶς ἐν Κορίνθῳ διὰ τηλεγραφημάτων του, μετήχθη ἤδη ἐνταῦθα. Ἐλπίζει δὲ οὐχὶ μόνον τὴν σύλληψιν αὐτῶν ἀλλὰ καὶ τῆς συμμορίας συνόλου ἣτις δυστυχῶς ἐμφωλεύουσα εἰς τὸν Πειραιᾶ ἢ ἐκ διαλειμμάτων ἐπισκεπτομένη αὐτὸν, μολύνει τὴν ὥραιαν αὐτὴν καὶ φιλόνομον ἐμπορικὴν πόλιν διὰ τοσοῦτων κακούργημάτων.

— Ὁ πρῶτος καὶ ἐπὶ τριάκοντα ἔτη καθηγητὴς τῶν Ἐυελπίδων ἀρχιμανδρίτης Θεοδώρητος Κτενάς ἑπτανήσιος ἀπέβίωσε προχθὲς· καὶ χθὲς ἐκηδέθη ἀξιοπρεπῶς.

— Έρωτώμεν τὸ ἀρμόδιον ὑπουργεῖον ποῦ εὑρίσκονται ἢ διατί μένουσιν εἰσέτι εἰς τὰ ὑγρά καὶ σκοτεινὰ ὑπόγεια τοῦ κ. Κόσσου αἱ εἰκοσι προτομαὶ τῶν ἱστορικῶν τῆς Ἑλλάδος ἀνδρῶν αἱ θωρηθεῖσαι ὑπὸ τοῦ φιλογενοῦς κ. Λασκαρίδου ;

— Ἐκ Θήρας τὰ συνήθη, δονήσεις, ἐκρήξεις καὶ ἀνάδυσαι τρίτου βράχου.

— Ὁ Ὑπουργὸς Γιαννόπουλος ἐπανήλθεν ἐκ Σύρου ὄλως ἄπρακτος.

— Τὰ Συνοδικὰ στάσιμα.

— Ἡ ἐν Αἰγύπτῳ χολέρα περιωρίσθη εἰς ἓνα μόνον θάνατον ἐν Σουέζ. — Χθεσιναὶ ἐπιστολαὶ οὐδὲν ἀναφέρουσι.

— Συνεπεῖα σπουδαίων κατηγοριῶν καταχρήσεως, τὸ πρῶτον ὑπουργεῖον μετέθεσε τὸν μηχανικὸν Ἰωαννίδην ἐκ Πύργου· τὸ δὲ νῦν ὑπουργεῖον ἀφίνει αὐτὸν ἐκεῖ, ὡς ἀναγκαῖον εἰς τὴν μερίδα τοῦ Αὔγερινου διὰ τὴν στενὴν αὐτοῦ συγγένειαν. Οὕτως ἐννοεῖ τὸ ὑπουργεῖον τὴν ἀμεροληψίαν του ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν.

P.

— Ἄν καὶ μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης δὲν διαταράχθη ἡ ἀσφάλεια τῶν μεθωρίων τούτων ἐπαρχιῶν, οὐχ' ἦττον δὲν δυνάμεθα νὰ τὸ ἀποκρύψωμεν, ὅτι αὐτὴ ἀπειλεῖται σπουδαίως, καθόσον αἱ ληστρικαὶ συμμοριαὶ μέχρι τοῦδε εἰς τὸ τουρκικὸν ἐνδιδαιτώμεναι ἕνεκα τοῦ χειμῶνος ἤρξαντο νὰ μᾶς ἐπισκέπτωνται· αἰσθανόμεθα δὲ ἀπαίσιον προαίσθημα, ὅτι αἰφνηδῶς θὰ ἀκούσωμεν καὶ θὰ πληροφορηθῶμεν ληστοπραξίας, καὶ μόλα ταῦτα ἡ κυβέρνησις ἀντὶ νὰ ἐνισχύσῃ τὴν ἐνταῦθα ὑπάρχουσαν ἀνεπαρκῆ στρατιωτικὴν δύναμιν, ἐπιμένει, ὡς πληροφοροῦμεθα ἀπαιτούσα ἕκατὸ χωροφύλακας ἀπὸ τὴν Μοίραν Φθιωτοφωκίδος, διὰ νὰ τοὺς διανεῖμῃ εἰς Σύρον, εἰς Μεσσηνίαν καὶ εἰς Ζάκυνθον.

(Φάρος τῆς Ὁρθοῦς.)

Ἀναγινώσκωμεν εἰς τὴν Βυζαντιδα.

— Μεθ' ὅλας τὰς διαταγὰς τῆς Σ Κυβερνήτεως ἀγύρται τινὲς τὸν ἱατρὸν μετερχόμενοι δὲν πύουσι νὰ ἐξακολουθῶσι τὰ ἔργα των, ἕνεκα τῶν ὁποίων πολλὰ ἀπευκταῖα συμβαίνουσι καθ' ἑκάστην. Οὕτω νέα 14 ἐτῶν ἐν Χάσκιζοι, ἔπασχεν ἡ δὲ μήτηρ αὐτῆς ἵνα τὴν θεραπεύσῃ, συνεβουλεύθη ἓνα τῶν αὐτοχειροτονήτων ἱατρῶν, ὅστις τῇ ἔδωσε κόνιν τινὰ λευκὴν, λίαν κατ' αὐτὸν ἐξαιρετὸν εἰς τὴν ἀσθένειαν τῆς θυγατρὸς τῆς. Μόλις ὅμως ἡ νέα κατέπιεν δόσιν τινὰ, καὶ τρομεροὶ σπασμοὶ τὴν ἐκυρίευσαν, οἵτινες βεβαίως ἤθελον τῇ ἐπιφέρει δυσχρέστους συνεπεῖας, ἐὰν δὲν προσεκάλουν ἱατρὸν, ὅστις καὶ τῇ ἔδωσε τὰ ἀναγκαῖα ἀντιφάρμακα. Ἐτερός τις στρατιώτης συνεβουλεύθη καφεπώλην τινὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τὸν ἱατρὸν ἐπαγγελλόμενον, ὅστις τῷ ἔδωσε ἱατρικὸν τι. Μετ' ὀλίγας ὅμως ἡμέρας ὁ στρατιώτης ἀπώλεσε τοὺς τε ὀδόντας καὶ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς του, τὸ δὲ στόμα αὐτοῦ κατέστη ἐλεεινότατον, εὐρισκόμενος ἤδη ἐν ἀθλίᾳ καταστάσει.

Τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ. Παρατηρήθη, ὅτι ἐν ταῖς πλείσταις τῶν γλωσσῶν τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ συνίσταται ἐκ τεσσάρων γραμμάτων. Οὕτως ἐν μὲν τῇ ἑλληνικῇ Θεός, ἐν δὲ τῇ λατινικῇ Deus, ἐν τῇ γαλλικῇ Dieu, ἐν τῇ γερμανικῇ Gott, ἐν τῇ σκανδιναυικῇ Odin, ἐν τῇ σουηδικῇ Codd, ἐν τῇ ἑβραϊκῇ Ἄδὸν, ἐν τῇ περσικῇ Σύρα, ἐν ταρταρικῇ Ἰδζα, ἐν τῇ ἰσπανικῇ Ἄδδι, ἐν τῇ αἰγυπτιακῇ Ζέντ, ἐν τῇ ἰαπωνικῇ Ζαίν, ἐν τῇ περουβιανῇ Λίκν, ἐν τῇ βλαγικῇ Ζένο, ἐν τῇ ἀραβικῇ Ἄλλᾶ. (Ὁμόνοια.)

Βασιλικὴ ἐνθάρρυνσις.

Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ βασιλεὺς Γεώργιος, ἰδὼν κατ' αὐτὰς τὰ ἔργα τοῦ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ ἀπὸ τινος χρόνου ἐγκαταστηθέντος Ἑλληνος ζωγράφου Προσαλέντη, ἠγόρασε δύο ἐξ αὐτῶν ἀντὶ 5,000 δραχμῶν. Τὸ ἐν εἶναι Πίναξ ἱκανοῦ μεγέθους, ἐν ᾧ παρίσταται σκηνή τις ἐκ τοῦ δράματος τοῦ Σακσπῆρ. «Ὁ Συλώκ». Ἡ φυσιογνωμία τοῦ τραπεζίτου ἑβραίου εἶναι φυσικωτάτη, ποιεῖ δὲ ὠραιοτάτην ἀντίθεσιν μετὰ τῆς ἐπιχαρίτου μορφῆς τῆς θυγατρὸς του. Τὸ ἕτερον τῶν ἔργων εἶναι ἡ εἰκὼν τῆς Τραβιάτας, εἰκὼν πλήρης ζωῆς καὶ ἀφελείας. Εἰς ἅπαντα τὰ ἔργα τοῦ κυρίου Προσαλέντη ἐπανθεῖ ἡ χάρις· τὸ διάγραμμά του εἶναι ἐβρωμένον καὶ ὀρθόν, ὁ δὲ χρωματισμὸς του ἀνθρώπιατος καὶ ἀναδεικνύει αὐτὸν ἄξιον τοῦ Τισιανοῦ μαθητῆ. Περί τοῦ πρώτου τῶν ἀνωτέρω ἔργων, ὃ κατὰ πρῶτον ἐξέθεσεν ἐν Βενετίᾳ ὁ κ. Προσαλέντης, διάφοροι ἐφημερίδες τῆς Ἰταλίας ἐλάλησαν μετὰ πολλῶν ἐπαίνων, καὶ κρίσεις ἐπέφεραν ἐπ' αὐτῶν ἀρμόδιοι δικασταὶ λίαν κολακευτικὰς διὰ τὸν Κερκυραῖον ζωγράφον. Εἰς τῶν ἐγκριτοτέρων χαλκογράφων τῆς Βενετίας ἐγράψεν ἐπὶ χαλκοῦ τὸν Πίνακα τοῦτον, καὶ μετ' οὐ πολὺ ἡ δημοσίευσίς τῆς χαλκογραφίας θέλει κάμει γνωστὸν τοῖς πᾶσι τὸν κ. Προσαλέντην. Ὁ κ. Προσαλέντης εἶναι ἐπίσης ἀριστος καὶ εἰς τὰς προσωπογραφίας, δυνάμενος νὰ συνδυάσῃ τὴν ὁμοιότητα τοῦ εἰκονιζομένου μετὰ τῆς ὑπὸ τῆς τέχνης ἀπαιτουμένης χάριτος. Αἱ ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ εὐρισκόμεναι προσωπογραφίαι δύνανται νὰ μαρτυρήσωσι περὶ τούτου.

Ἐπαινοῦντες πλείστον τὴν εἰς τὰς καλὰς τέχνας ἐπίσημον ταύτην τοῦ Βασιλέως ἡμῶν ἐνθάρρυνσιν δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ συγχαρῶμεν τὸν νέον καλλιτέχνην διὰ τὴν εἰς τὴν τέχνην τοῦ Ἀπελλοῦ καὶ Παρράσιου ἐπίδοσιν του.

ΕΦΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ.

Προσκαλοῦνται ἐτι ἅπαξ οἱ κατέχοντες βιβλία τῆς Ἑθνικῆς Βιβλιοθήκης ἵνα ἀποδώσωσι ταῦτα μέχρι τῆς 20 Μαρτίου. Ὁ ὅρος οὗτος εἶναι ὁ ἔσχατος. Μετὰ τὴν λήξιν τῆς προθεσμίας ταύτης θέλουσι σταλῆ τὰ ὀνόματα αὐτῶν εἰς τὴν εἰσαγγελίαν.

Ὁ Ἐφορος

τῆς Ἑθνικῆς Βιβλιοθήκης

Κ. Φ ρ ε α ρ ί τ η ς.

Ἄριθ. πρωτ. 278.

Διεκπ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Διακηρύττει ὅτι

Συνεπεῖα τῆς ὑπ' ἀριθ. 1371 πράξεως τοῦ παρ' ἡμῶν δημοτικοῦ συμβουλίου ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ ἐργολαβία τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ ἀ τμήματος τοῦ δημοτικοῦ νοσοκομείου Πειραιῶς συμφώνως μετὰ τὸν συνταχθέντα

ὑπὸ τοῦ μηχανικοῦ Πειραιῶς, κ. Ν. Μεταξᾶ προϋπολογισμὸν καὶ ἐργολαβικοὺς ὄρους· οἱ δὲ ἐπιθυμοῦντες ἐργολάβοι νὰ λάβωσι γινώσκον τῶν εἰρημένων ἐγγράφων, θέλουσι πρᾶξεσθαι κατὰ τὰς ἐργασίμους ὥρας εἰς τὸ γραφεῖον τῆς δημορχίας ὅπου ὁ κ. μηχανικός θέλει δίδει αὐτοῖς ἀκριβεῖς ἐξηγήσεις ἐπὶ τε τοῦ σχεδίου καὶ τῶν λοιπῶν ἀφορώντων τὴν κατασκευὴν τῆς οἰκοδομῆς.

Ὁ ἐργολάβος νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὸν τόπον τῆς δημοπρασίας ἀξιόχρεον ἐγγυητὴν διὰ τὴν συνυπογράψῃ εἰς τὰ πρακτικὰ καὶ λοιπὰ, καθὼς καὶ εἰς τὸ συνταχθησόμενον συμβόλαιον· εἶναι δὲ ὑπόχρεοι ἀμφότεροι διὰ τὴν προσφορὰν των μέχρι τῆς ἐγκρίσεως τῶν πρακτικῶν τῆς δημοπρασίας ταύτης.

Ὁ ἐργολάβος ὑπόκειται εἰς τὰς διὰ τοῦ ἀπὸ 11 7θρίου Β. Διατάγματος προβλεπομένας ὑποχρεώσεις, ὡς καὶ εἰς ἐκείνας τῆς ὑπ' ἀριθ. 123 τοῦ ἰδίου ἔτους ἐγκυκλίου τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν, καθὼς καὶ εἰς ἐκείνας τοῦ μηχανικοῦ Πειραιῶς αἰτινες σαφῶς καὶ διακεκριμένως ἐκτίθενται εἰς τοὺς ἐργολαβικοὺς ὄρους.

Ἡ ἐγκρισις τῶν πρακτικῶν τῆς δημοπρασίας ταύτης ἐναπόκειται εἰς τὴν νομαρχίαν Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.

Τὰ δικαιώματα τοῦ κήρυκος (ἐν ταῖς 0/0 μέχρι χιλίων δραχμῶν, ἡμισυ τοῖς 0/0 μέχρι εἴκοσι χιλιάδων καὶ ἐν τέταρτον τοῖς 0/0 ἐπέκεινα τῶν εἴκοσι χιλιάδων) καὶ τὰ τέλη τῶν χαρτοσήμων εἶνε εἰς βάρος τοῦ ἐργολάβου.

Ἡ δημοπρασία θέλει ἐνεργηθῆ εἰς τὸν συνήθη τόπον τῶν δημοπρασιῶν τῆς πόλεώς μας, ἀρχεται δὲ ἀπὸ τῆς προσεχούσης κυριακῆς 6 ἀρχαιμένου μηνός, ἐπαναλαμβάνεται τὴν ἐπομένην κυριακὴν 13, καὶ περαιοῦται τὴν μετ' αὐτὴν Κυριακὴν 20 τοῦ ἰδίου ἀπὸ τῆς 10—12 ὥρας τῆς μεσημβρίας.

Ἐν Πειραιεὶ 4 Μαρτίου 1866.

Ὁ δήμαρχος Α. ΡΑΛΛΗΣ.

Ἡ Πάπισσα Ἰωάννα.

μεσαιωνικὴ μελέτη

Ε. Α. ΡΟΪΔΟΥ.

Ἰδοὺ βιβλίον περιέργον καὶ πολύτιμον διὰ τοὺς θῆλεις ἀνθρώπους, ἢ μᾶλλον τοὺς θῆλεις ἀνδρας, ὅσω περιέργοι καὶ πολυτίμητοι ὑπῆρξεν ὁ ἀπηγορευμένος καρπὸς εἰς τὴν μακαρίτισσαν μητέρα τοῦ Κάϊν· ἀπὸ τῆς μητρὸς δὲ ταύτης ἔλκει τὸ γένος, πιστεύομεν, τοῦλάχιστον ὡς καλοὶ Χριστιανοί, καὶ ὁ τῆς Ἰωάννας συγγραφεὺς — ὑποθέτομεν ἀκόμη, ἀναφερόμενοι εἰς τὰς μαρτυρίας τοῦ τυφλοῦ Μίλτωνος, καὶ τοῦ ἀνοικτοματότου Φρειδ. Σουλιέ, ὅτι τοῦ Κάϊν οἱ ἀπόγονοι, τοῦ Κάϊν ὅστις ἦτον νόθος τοῦ Ἐωσφόρου καὶ τῆς ἀπατηθείσης συζύγου τοῦ πτωχοῦ Ἀδάμ, ἔχουν σεμνυνόμενοι ἀδελφὸν γνήσιον καὶ γνησιώτερον ἱεροκήρυκα τοῦ κατ' αὐτοὺς Ἐωσφορικοῦ εὐαγγελίου τὸν κ. Ε. Α. Ροῖδον.

Ἄλλ' ὅτι, καθίστησι ἔτι πολύτιμον τὴν συγγραφὴν ταύτην, εἶναι τοῦ εὐφυοῦς συγγραφέως ἢ εἰλικρίνεια· κατὰ τοῦτο ἐφαρμόζει τὸ ἀπόφθεγμα τοῦ Γαίτου, ὃν ὁ μέγας Ναπολέων (ὡς ἀναφέρεται ἐν τῇ αὐτῇ συγγραφῇ) ἀπεκάλεσεν ἄ ν δ ρ α· συναισθάνεται δηλονότι τὴν ἀξίαν του, καὶ οὐδόλως ὑποκρίνεταί· λέγει τὴν ἀλήθειαν, ὁ λόγυ μ ο ν τὴν ἀλήθειαν κατὰ μῆκος πλάτος καὶ βάθος· εἶναι μέγας... εἰς τὸ εἶδός του· τοῦ δὲ εἶδους τούτου προγενεῖς ἰδρυταὶ ἐγένοντο Ἀρχιλόχος, Ἀριστοφάνης, Λουκιανός, Παρῆν, Πι-

ρῶν, Καζανόβας, Παῦλος Κῶν καὶ λοιποὶ· καὶ παρ' ἡμῖν σήμερον ὑπάρχουσι καὶ ἀριστεύον Ῥοῖδης καὶ Τρανταλίδης· ἦγον Βερναδάκης· ὁ πρῶτος μάλιστα ἑκατονταπλάσιος τοῦ δευτέρου ἀνεδείχθη κατὰ τε τὴν εὐφυίαν, τὴν ἀνεξάντλητον εὐφυολογίαν, τὴν ἄκραν τοῦ ὕψους ἀττικὴν γλαφυρότητα καὶ στωμυλίαν, τὴν χειμαρρῶδη τοῦ λόγου ῥοήν, καὶ τὴν ἐπιμογην δι' ἧς ἀνεκύκρην ἄρδην τὴν κ ὀ π ρ ο ν τοῦ Μεσαιῶνος.

Διὰ τῆς κόπρου ταύτης τοῦ Μεσαιῶνος ὁ συγγραφεὺς τοῦ ὀποίου τὸ πρόσωπον... τὸ ἠθικόν, προσμοιάζει τὸ τοῦ Σατανᾶ, ὅτε τὸ πρῶτον κληθεὶς διὰ τοῦ ἀργυροῦ κώδωνος ἐνερανίσθη εἰς τὸν Δουζῖν, ὁ νεαρὸς συγγραφεὺς ἐλίπανε τοσοῦτον τὴν εὐρύχωρον, ἄλλως τε γόνιμον φαντασίαν του, ὥστε ὁ σπῆρος ἔδωκε καρπὸν χίλια εἰς τὸ ἐν, τουτέστιν ἐν νεακῶσις φορὰς περισσότερα τῶν ὅσων ἐλπίζει ἡ Ἑλληνικὴ εἰταιρία ἐκ τῶν ξηρανθησομένων γαιῶν τῆς Κωπαίδος. Ἐδαπάνησεν, ἀγνοοῦμεν πόσας χιλιάδας δραχμῶν, πόσα νυκθήμερα καὶ πόσον ἰδρώτα καλοκαίριον καὶ χειμῶνα, διὰ τὴν συγγραφήν τὴν σάτυραν τῆς κοινωνίας ἀπὸ καταβολῆς κόσμου μέχρι τῆς σήμερον, ἀπὸ τῆς Εὐᾶς μέχρι τῆς μητρὸς του τῆς ἀδελφῆς του καὶ τῆς μηστῆς του (ἂν ἔχη) τῆς κοινωνίας, τὴν ὅποیان στολίζει διὰ τῆς αὐτῆς χειρὸς καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν στιγμὴν μὲ ἀδάμαντας μὲ σμάραγδον μὲ χρυσὸν μὲ ῥόδα, καὶ μὲ κρομμύδια μὲ πράσα, μὲ κραμβολάχανα, μὲ τζουκνίδας.

Δυστυχῶς... ἢ μᾶλλον εὐτυχῶς δι' ἡμᾶς καὶ διὰ τοὺς ἀναγνώπτας δὲν ἔχομεν τὸν καιρὸν νὰ κρίνωμεν τὸ σατανικὸν τοῦτο βιβλίον en gros καὶ en détail· τὸ κρίνομεν en bloc... τὸ συσταίνομεν ὡς λίαν διασκεδαστικὸν καὶ ὠφέλιμον καὶ ψυχοσωτήριον εἰς τὰς κοσμοπολίτιδας κυρίας ὅσαι δὲν ἔχουν ἀνάγκην συζύγου, εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον ἧς μερμῆ πλεῖστα περὶ τῶν ἐπισκοπῶν καὶ ἥμιστα περὶ τῶν ἐπισκοπούμενων, καὶ εἰς τοὺς κοσμοπολίτας νεανίας ὅσοι δὲν ἔχουν σκοπὸν νὰ ἔ μ β ω σ ι ν εἰς τὸν κ ὀ σ μ ο ν, καὶ οἷς ἀρέσκει ἡ λάγνος εὐφυία, καὶ ἡ ἐμαφροδίτος συζυγία δύο ἰδεῶν, τῆς μὲν πτερωτῆς καὶ ἀππίλου, τῆς δὲ χθαμαλῆς καὶ βορβορώδους ὡς ἡ περιστέρᾳ μετὰ τοῦ χοίρου.

Ὡς δειγμα ἐλάχιστον τῆς τοιαύτης συζευκτικῆς μονομανίας τοῦ Συγγραφέως τῆς Ἰωάννας, ἧς ἡ πυκνὴ μελέτη ἀποκατέστησεν αὐτὸν τῶντι ἐμαφροδίτον ἰδεολόγον, φέρομεν καὶ μεσαιωνικὸν ἱστοριογράφον, δύο περικοπὰς τυχαίως σημειωθείσας τὰς ἐξῆς· «Σελ. 183.» Ταῦτα πάντα (τὰ τελημένη τὰς τελετάς καὶ τὰς θυσίας κ.λ. τῶν εἰδωλολατρῶν) παραλαβόντες οἱ χριστιανοὶ μετεσχημάτισαν ὀπωσοῦν, ὡς ποὶ λογοκλόποι τὰς ξένας ιδέας, ὀνομάσαντες ἐκκλησίας τοὺς ἠναοὺς, τοὺς βωμοὺς θυιαστήρια, τὰς πομπὰς λιτανείας, καὶ » τοὺς θεοὺς ἁγίους· ἅγιον Νικόλαον τὸν Ηοσειδῶνα, τὸν » Πᾶνα ἅγιον Δημήτριον, καὶ Ἀπόλλωνα τὸν ἅγιον Ἡλίαν· ἀλλ' εἰς τούτους προσήρησαν οἱ ἱερεῖς, ἵνα τοὺς καταστήσωσι σεβαστοτέρους, καὶ μακρὰν γενειάδα, ὡς αἱ προαγωγοὶ τῆς Ῥώμης, ξανθὴν φεανάκην εἰς τὰς ὑποτρόφους των, ἵνα ἐλθῶσι πλεονὰς πελάτας.» (ἀκολουθεῖ).

Ὁ Συντάκτης Ι. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ Ἡπειρώτης.

Τυπογραφεῖον—ΦΡΑΓΚΛΙΝΟΣ.

(Ὀπίσω τοῦ Ταχυδρομείου ὁδ. Εὐριπίδου ἀριθ. 47)